

ЛИТЕРАТУРЕН
ИНСТИТУТ
Ф. №
ИНВ. № 2234

РАБОТНИЦИТЕ ПРИ ЕКАРИСАЖА МНОГО УМЕЛО ПОВЕЖЛАХА РАЗГОВОРА С СВОИТЕ СЪБЕСЕДНИЦИ И НА СВОЙ РАВ, СЛЕД КАТО ГИ РАЗКРИВАХА В ПОЛИТИЧЕСКО ОТНОШЕНИЕ СЕ ПОМЪЧВАХА В ЕДНА ПОЛХОДЯЩА ФОРМА ДА ИМ ПОВЛИЯЕТ В ДУХА НА СОЦИАЛИЗМА. КОГАТО УЗНАХА ЧЕ АЗ ВЕЧЕ СЪМ НАЛУЧКАЛ ПРАВИЯ ПЪТ, БЯХА МНОГО ДОВОЛНИ И ПОБЪРЗАХА ДА МЕ ЗАПОЗНАЯТ С СВОЯ НАЙ-ГОЛЯМ И ИСКРЕН ПРИЯТЕЛ, С СВОЯ ВАПЦАРОВ. ПРИ ЕДИН НАЙ-ОБИКНОВЕН РАЗГОВОР ПО ВЪЗРАСТНИЯ РАБОТНИК БАЙ ЛУКАН МЕ ЗАПИТА ПОЗНАВАМ ЛИ СЕ ОТ БЛИЗО С ТЕХНИКА ВАПЦАРОВ. ОТГОВОРИХ МУ НЕОПРЕДЕЛЕНО, КАТО МУ КАЗАХ - ВИЖДАЛ СЪМ ТЕХНИКА ВАПЦАРОВ МНОГО ПЪТИ В МАШИННОТО ОТДЕЛЕНИЕ, ГОВОРИЛ СЪМ ЗА НАЙ РАЗНООБРАЗНИ НЕЩА В ВРЪЗКА С МОЯТА РАБОТА НО ОТ БЛИЗО НЕ СЕ ПОЗНАВАМ.

БАЙ ЛУКАН ЛЕКО УСМИХНАТ ДОБАВИ: ВАПЦАРОВ Е ЧУЛЕСНО МОМЧЕ НО ВИЕ НЕ ГО ПОЗНАВАТЕ КАКТО ТРЯБВА. ДВАМАТА ЗА КРАТКО ВРЕМЕ ЗАМЪЛЧАХМЕ СЛЕД ТОВА БАЙ ЛУКАН СЪВСЕМ НЕПРИНУДЕНО КАЗА:

- ГОСПОДИН ДОКТОРЕ, ТАКА СЕ ОБРЪЩАХА ТОГАВА РАБОТНИЦИТЕ КЪМ МЕНЕ, В ЗНАК НА УВАЖЕНИЕ, ЖЕЛАЕТЕ ЛИ ДА ВИ ЗАПОЗНАЕМ С НАШИЯ ТЕХНИК ВАПЦАРОВ - РАЗБИРАСЕ, СЪГЛАСИХ СЕ ВЕДНАГА. АКО ИМАШ ВЪЗМОЖНОСТ СЪОБИЧ МУ ДА ДОЙДЕ ОЩЕ СЕГА. " ЛЮБОПИТСТВОТО МИ БЕШЕ СИЛНО ВЪЗБУДЕНО ПРИ ИЗГОВАРВАНЕТО НА ТЕЗИ ДУМИ ТЪЙ КАТО ВЕЧЕ РАБОТНИЦИТЕ МИ БЕХА ГОВОРИЛИ, ЧЕ ВАПЦАРОВ НЕ Е ОРИГО ОБИКНОВЕН ТЕХНИК, А Е МНОГО КУЛТУРНО МОМЧЕ, КОЕТО МНОГО ЧЕТЕ А ПО НЯКОГА И ПИШЕЛО СТИХОВЕ.

БАЙ ЛУКАН БЕЗ ДА ЧАКА ПОВЕЧЕ ОТИДЕ В МАШИННОТО ОТДЕЛЕНИЕ. САМО СЛЕД НЯКОЛКО МИНУТИ КРАЙНО СКРОМНИЯ ПОЕТ И РЕВОЛЮЦИОНЕР НИКОЛА ЙОНКОВ ВАПЦАРОВ ПРИДРУЖАВАН ОТ БАЙ ЛУКАН ДОЙДЕ В СПАЛНОТО ПОМЕЩЕНИЕ НА РАБОТНИЦИТЕ КОЕТО АЗ ИЗПОЛЗУВАХ ЗА ЛАБОРАТОРИЯ.

НЯКОГА НЕ ЩЕ ЗАБРАВЯ ТЕЗИ МИНУТИ ОТ ЖИВОТА СИ ПРИ СРЕЩАТА МИ С ПОЕТА ВАПЦАРОВ, ТЕ ЩЕ ОСТАНАТ ЗАВИНАГИ МИНУТИ НА ИСТИНСКО ЩАСТИЕ. ПРЕД МЕНУ СТОЕШЕ НЕЗАБРАВИМИЯ ПОЕТ ВАПЦАРОВ, ЛЕКО ПОПРИГЪРВАНЕН С НИСКО СВЕДЕНИ ОЧИ, С ВИСОКО И ПРАВО ЧЕЛО И СЪЧЕСНИ И ПРЕГЛАДЕНИ КОСИ НА ЗАД. ТОЙ ПОДАДЕ СЪВСЕМ НЕПРИНУДЕНО РЪКАТА СИ И ПРОИЗНЕСЕ

ЕЛВА ЧУТО - " ВАПЦАРОВ". ОБВЗЕТ ОТ ВЪЛНЕНИЕ И СМУШЕНИЕ, ЧЕ ИМАМ ЩАСТИЕТО ДА РАЗГОВАРЯМ С ЕДИН ИЗКЛЮЧИТЕЛЕН ЧОВЕК, АЗ ДОРИ НЕ СЕ СЕТИХ ДА МУ ПОДАМ СТОЛ ДА СЕЛНЕ. НА ПЪРВО ВРЕМЕ ПОВЕДОХМЕ РАЗГОВОР ЗА МОЯТА НАУЧНА РАБОТА И ТРУДНОСТИТЕ КОИТО СРЕЩАМ ПО ПЪТЯ НА ИЗСЛЕДВАНЕТО А СЛЕД ТОВА КОГАТО И РАБОТНИЦИТЕ СЕ НАМЕСИХА В РАЗГОВОРА МИНАХМЕ И НА ДРУГИ ТЕМИ. ВАПЦАРОВ ПРОЯВИ ЖИВ ИНТЕРЕС КЪМ МОЯТА НАУЧНА РАБОТА, ТЪЙ КАТО СЕ ОТНАСЕШЕ ЗА НЕЩО СЪВСЕМ НОВО В НАУКАТА, МАКАР ЧЕ НЕ БЕШЕ ПО НЕГОВАТА СПЕЦИАЛНОСТ. НА НЕГО МУ НАПРАВИ СИЛНО ВПЕЧАТЛЕНИЕ ПРОДЪЛЖИТЕЛНИЯ И ЛЕНОНОЩЕН ТРУД С МЕСЕЦИ СВЪРЗАН С НАУЧНАТА МИ РАБОТА. СЛЕД ТОВА МИНАХА СЪВСЕМ НЕУСЕТНО НА ДРУГИ ТЕМИ Т - ЗА ТЕЖКИЯ НЕРАДОСТЕН ЖИВОТ НА НАШИТЕ РАБОТНИЦИ ОТ ЕКАРИСАЖА И ЗА МАЛКАТА ЗАПЛАТА КОЯТО ТЕ ПОЛУЧАВАХА СРЕЩУ НЕПОСИЛНИЯ И ИЗНУРИТЕЛЕН ФИЗИЧЕСКИ ТРУД. ПОЕТА ГОВОРЕШЕ ТИХО, СПОКОЙНО, БЕЗ ПАТОС, НО ИЗВЪНРЕДНО ПЛАВНО И ГЛАДКО И УВЛИЧАШЕ НЕУСЕТНО С СИЛАТА НА СВОЕТО УБЕЖДЕНИЕ. САМО СЛЕД НЯКОЛКО МИНУТИ РАЗГОВОР АЗ ВЕЧЕ НЕ СЕ СЪМНЯВАХ НИТО ЗА МИГ ЧЕ ПРЕД МЕНЕ СТОИ ЕДИН НЕ САМО КРАЙНО ВНИМАТЕЛЕН И КУЛТУРЕН МЛАДЕЖ, А НЕЩО ПОВЕЧЕ, АЗ РАЗГОВАРЯХ С ЕДИН КРАЙНО ТАЛАНТЛИВ ПИСАТЕЛ И ПОЕТ. ТОЙ ЗАВЛЕЧЕ НАШЕ НЕУСЕТНО С СИЛАТА И КРАСОТАТА НА СВОИТЕ МИСЛИ. АЗ ПОВЕЧЕ МЪЛЧАХ, ИСКАХ ДА СЛУШАМ И СЕ ВЪЗХИЩАВАМ ОТ ПРАВИЛНО И КРАСИВО ИЗКАЗАНИ МИСЛИ. ПОЕТА ВАПЦАРОВ ПО ВСИЧКИ ВЪПРОСИ ГОВОРЕШЕ СЪВЕРШЕНО КРАТКО, ЯСНО И УБЕДИТЕЛНО, ТАКА ЧЕ АЗ НЕ МОЖЕХ ДА ПРИБАВЯ КАКВОТО И ДА БИЛО ИЛИ НАПРАВЯ НЯКАКВО ВЪЗРАЖДЕНИЕ. ЗА МЕН НЕ ОСТАВАШЕ И СЯНКА ОТ СЪМНЕНИЕ, ЧЕ ПРЕД МЕНЕ СТОИ ЕДИН ТАЛАНТЛИВ ПОЕТ И РЕВОЛЮЦИОНЕР. УВАЖЕНИЕТО МИ КЪМ НЕГО СТОКРАТНО СЕ УВЕЛИЧИ. ИСКАХ ДА МУ КАЖА НЕЩО СИЛНО, СЪРДЕЧНО, НО НЕ НАМИРАХ ПОДХОДЯЩИ ДУМИ ДА ИЗРАЗЯ ВЪЗХИЩЕНИЕТО СИ. ДА И НЕГО МИСЛИТЕ И ДУМИТЕ ТЕЧАХА ТАКА ЛЕКО И НЕУСЕТНО КАТО БИСТЪР ПЛАНИНСКИ ПОТОК.

ВИЖДАЙКИ ТЕРАЯТНО МОЯТА СЪВЪРШАННОСТ И ВЪЛНЕНИЕ ОТ НЕУЧАВАНАТА СРУЩЕ, ПОЕТА ВАПЦАРОВ ИЗЛЕЗЕ ЗА МОМЕНТА МНОГО СЪОБРАЗИТЕЛЕН - ИЗКАЗА ЖЕЛАНИЕ ДА ПРЕКЪСНЕМ РАЗГОВОРА, ЗА ДА ОТИДЕ ДА ВИДИ КАКВО СТАВА С МАШИНИТЕ. РАЗГОВОРА НИ ПРОДЪЛЖИ НЕ ПОВЕЧЕ ОТ 15-20 МИНУТИ. СЛЕД ТОВА АЗ СРЕЩАХ НЯКОЛКО ПЪТИ ПОЕТА С КОГОТО ВОДИХ РАЗГОВОРИ